

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Stoczni Marynarki Wojennej SA w G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dowództwu Marynarki Wojennej RP w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 lutego 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie III wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 7 lipca 2010 r.,

oddala zażalenie i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w pkt III sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 lipca 2010 r. zasądzono od powodowej Spółki Akcyjnej na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej kwotę 9000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne i kasacyjne. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny stwierdził, że na wysokość tych kosztów złożyły się koszty zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne w kwocie 5400 zł oraz za postępowanie kasacyjne w kwocie 3600 zł, tj. łącznie 9000 zł.

Pozwany zaskarżył powyższe postanowienie i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Żalący się twierdzi, że sprawa była dwukrotnie rozpoznawana przez Sąd Apelacyjny bo najpierw Sąd ten orzekł niekorzystnie dla pozwanego wyrokiem reformatoryjnym z dnia 10 grudnia 2008 r., a następnie, wskutek uchylenia tego wyroku przez Sąd Najwyższy, który uwzględnił skargę kasacyjną pozwanego, powtórnie orzekł Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 7 lipca 2010 r., oddalając apelację powoda.

W ocenie żalącego, określenie „ponowne rozpoznanie” sugeruje, że sprawa ma być rozpoznana przez dany sąd na nowo po raz drugi, a art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. nakazuje zasądzanie kosztów w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Skoro Sąd Apelacyjny zasądził kwotę 5400 zł, a więc tylko za jedno postępowanie apelacyjne, to pozbawił stronę pozwaną kosztów zastępstwa za drugie postępowanie przed tym Sądem, wywodzi strona pozwana domagając się uwzględnienia zażalenia.

Strona powodowa w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie i o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany błędnie zakłada, że prowadził dwie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Apelacyjnym. Tymczasem okoliczność, że Sąd Apelacyjny orzekał dwukrotnie w tej samej sprawie nie oznacza, że były to dwie

sprawy prowadzone w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Apelacyjnym. Postępowanie apelacyjne zostało wszczęte raz apelacją wniesioną przez powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 8 września 2008 r. oddalającego powództwo. Postępowanie to toczyło się z różnym skutkiem, najpierw Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację powoda (wyrokiem z dnia 10 grudnia 2008 r.), a następnie – orzekając ponownie w wyniku uwzględnienia przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej pozwanego – apelację powoda oddalił wyrokiem z dnia 7 lipca 2010 r., który to wyrok zakończył ostatecznie niekorzystnie dla powoda jedno postępowanie apelacyjne wszczęte jego apelacją w jednej i tej samej sprawie.

Zważyć bowiem należy, że w sytuacji, gdy sąd drugiej instancji orzeka ponownie, po uchyleniu jego wyroku przez Sąd Najwyższy i przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego, to przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania apelacyjnego powinien mieć na uwadze ostateczny wynik tegoż postępowania apelacyjnego (a nie postępowań apelacyjnych) i wysokość kosztów poniesionych przez strony w jego toku oraz wysokość kosztów postępowania kasacyjnego (por. postanowienie SN z dnia 7 października 2010 r., sygn. akt IV CZ 34/10, niepubl.), bez względu na fakt dwukrotnego orzekania w postępowaniu apelacyjnym przez sąd odwoławczy.

Wymaga podkreślenia, że przepis § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), mający zastosowanie przy ocenie stawki opłat w tej sprawie, określa stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym przed sądem apelacyjnym, a nie za udział w kolejnych rozprawach przed tym sądem. Dlatego podkreślenia wymaga, że przed Sądem Apelacyjnym prowadzona była przeciwko pozwanemu jedna sprawa w postępowaniu apelacyjnym wszczętym apelacją powoda, a oceny tej nie neguje okoliczność, że Sąd ten orzekał dwukrotnie w tej samej sprawie w toku jednego postępowania apelacyjnego, którego ostateczny wynik odzwierciedla wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 7 lipca 2010 r.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).